

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

E sărbătoare mare în cer între sfinți în această zi, mare cât cel sărbătorit azi, în zi de duminică în acest an, ziua odihnei Domnului, fiilor, și vom face învățătură și o vom pune pe masă și o vom dăruia celor ce iubesc să învețe de la Domnul, măi fiilor, că multă lipsă de lumină este pe pământ. Noi însă stăm în lumină și învățăm mereu aceasta, ca să se găsească învățătură când ea este căutată, căci iată, Ilie proorocul avea mulți ucenici, iar el era cu viața sa pildă de învățătură peste ei, pildă de viață sfântă, căci învățătura lui cea mai mare era sfințenia și era mila de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, sufăr mult de tot de la depărtarea de Dumnezeu a omului și sunt înjosit de om în fel și chip, și sunt uitat de om în toată vremea rătăcirii lui de pe calea luminii.

O, întâia Mea învățătură pentru voi în ziua aceasta, și pentru cei ce se uită să găsească pe masă la voi învățătura Mea cea pentru om, iată cum este învățătura Mea cea de azi și cum începe ea:

Fiilor, fiilor, folosiți-vă mult, mult inima și gândul și gurița pentru numele Meu și pentru duhul mărturisirii Mele între frați, ca să vă fie sfințite acestea clipă de clipă, căci vai celor ce fac altceva cu gândul și cu inima și cu gura lor! Pe buzele voastre să fie mereu iubirea voastră de Dumnezeu, iubire mărturisită cu cuvântul, hrană pentru inimă, fiilor, și sfințire peste pământ. În gândul vostru purtați-Mă pe Mine în toată clipa, căci jugul Meu este ușor, Eu așa am spus când am venit pe pământ la oameni. În inima voastră să am sălaș dulce, căci Eu am spus omului: *«Fiule, dă-Mi inima ta!»*.

O, fiilor, sfințiți pământul, sfințiți văzduhul cu tot cuvântul cel plin de Dumnezeu între voi, căci Dumnezeu ar fi să fie iubirea sufletului omului, a duhului și a inimii lui, iar cel ce nu-Mi dovedește așa iubire, acela nu-L iubește pe Domnul, și scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema!»*. Așa a spus apostolul Meu cel mare acum două mii de ani, o, și ce greu este acest cuvânt rostit pentru tot omul, căci omul își face singur anatema peste el, că se duce cu lumea și cu duhul ei, și nu caută cu fiii lui Dumnezeu și cu profeții lui, iar diavolul are numai de câștigat de pe urma celui depărtat de calea Mea cu omul pe pământ.

O, fiilor, fiți ochi și urechi pentru iubirea de Dumnezeu în voi și între voi. Grăiți cele de sus, nu cele de jos cu grija și cu gurița voastră. O, găsiți pentru Domnul cu cuvintele gurii voastre, că altfel v-o ia gura pe dinainte și găsiți cu ea numai cele de jos, cele de zi cu zi, cele lucrate cu mâna și atât, iar această povață să cuprindă în ea pe toți cei care se hrănesc cu acest cuvânt dumnezeiesc, că învățătură a vieții veșnice este cuvântul Meu, că Mi-e dor și tot dor Îmi este să am pe pământ sfinți și profeți și apostoli și ucenici cu care să pot lucra din loc în loc cer pe pământ, iar cine aude această învățătură, Eu, Domnul, îl rog dintre sfinți, îl rog s-o împlinească. Amin.

O, se bucură sfinții când aud cuvântul Meu cel plin de învățătură pentru om, și dacă ei au lăsat scrisă pe pământ atâta învățătură cerească pentru urmașii lor, pentru creștini, Eu, Domnul, cum să nu fac aceasta mereu și mult mai mult ca sfinții Mei, al căror locaș Eu sunt, și tot așa și iubirea lor sunt?

Fiilor, fiilor, iar și iar așez în ziua aceasta cuvânt mare, care trebuie împlinit cu mare ascultare de toți cei care sunt poporul Meu cel apropiat, și de toți creștinii care vin cu dor la izvor în sărbători la chemarea Mea, dacă vor ei să rămână cu Mine pe acest drum până la capătul lui. O, despre întâlniri unii cu alții în numele Meu voiesc să le grăiesc lor, că aceasta este altceva decât ceea ce caută creștinii care se întâlnesc aici, și se întâlnesc apoi unii cu alții pe la casele lor pentru ei înșiși, nu pentru Dumnezeu. O, nu se face întâlnire pe la ei pe acasă, ci se face biserică întâlnirea lor în numele Meu, iar dacă întâlnirea lor este altfel, aceasta nu este în numele Meu, ci este zburdălnicie care se face păcat mai mare decât ea, căci Eu, Domnul, privesc din cer și văd aceasta, și de aceea cobor învățătura Mea și învăț cu ea, că nu se cade să-L înșele

pe Domnul cei ce dau să vină și să-L urmeze pe El, iar dacă așa se întâmplă ies apoi dureri peste Mine din aceasta, și ies și peste ei dureri. Când Îl înșeli pe Domnul în alt timp al tău sau din alt loc, în altă stare a ta de toată ziua, aceasta este una, dar când Îl înșeli pe El după ce mergi cu acest cuvânt și spre acest loc, aceasta e cel mai greu păcat pe care poate să-l facă cel ce se învoiește cu sine pentru mersul lui cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi. O, cine poate să-l mai creadă pe cel ce înșeală pe Domnul și caută pentru sine însuși apoi? Cum mai poate avea inima curată cel ce lovește pe Domnul, plecând de la El după ce vine să fie cu El?

O, fiule plin de tine, ascultarea ta dintotdeauna te ține lângă Dumnezeu până la sfârșit, iar dacă tu ajungi nepăsător pentru ascultare, vine o clipă când neascultarea își cere rodul ei și te trage de lân-gă Dumnezeu și te duce cu cei ce nu iubesc pe Domnul, și nu vei scăpa până la cel din urmă bănuț pentru plata neascultării tale, căci așa este cu cei ce înșeală pe Domnul, iar altfel nu poate fi, și iată, una este să nu asculți când ești oriunde pe pământ departe de Domnul și de calea cu El, și alta este să nu asculți de El aici în toată clipa, căci pe cale cu Mine Eu îi cercetez mereu pe ai Mei, așa cum păstorul cercetează turma ținându-și-o grămadă, și nu răsfirea pentru păscut, că iată, îi strig pe cei ce se abat din turmă, dar zadarnic îi strig, că mai degrabă a înviat Lazăr din mormânt după patru zile, mai degrabă decât unul care moare încă din brațul Meu și nu Mă mai voiește cu el, și pățește acela ca tânărul bogat, care a dat și el să învețe calea cea veșnică, dar n-a putut, și s-a întors întru ale sale și a dat apoi de mari dureri, că nu se poate să-L înșele omul pe Dumnezeu după ce-L află pe El, și să nu-l ajungă apoi dureri.

O, nu-L poate părăsi omul pe Domnul decât prin necredință, decât după ce slăbește și se face slab, că nu este om mai slab ca și cel fără de credință, și nu este om mai tare și mai făcător de minuni ca și cel tare cu credința, măi fiilor.

Pun hrană vie și multă pe masă la voi ca să găsească cei flămânzi și să crească în credință și în înțelepciunea credinței, că e lipsă mare de creștini tari pentru Domnul și pentru via Lui. O, fiilor, nu cade din brațul Meu creștinul, decât după ce el Mă părăsește pentru credință, după ce îi slăbește tot mai mult credința, și apoi este ușor locuit de diavol, iar Eu, Domnul, nu mai am pe unde să-l sprijin pe el și nu-l mai pot ocroti, căci necredința omului îl desparte pe el de Mine și-și ia el viața în mâinile sale și se duce cu ea de la Mine cel slab și atât de slab apoi și tot mai slab. Eu însă rămân cu cei ce rămân cu Mine alături și am grijă de ei, iar când ei dorm și se odihnesc Eu umblu pe lângă ei fără să Mă mai acopăr, umblu prin staul, umblu prin cetate cu cetele cerești, umblăm neacoperiți și cercetăm cetatea cea stăpânită de Dumnezeu și veghem mult, căci lupul vine la oi când ele se odihnesc, vine să le dea lovitura, dar îngerii Mei veghează, iar lupul nu poate peste ce este al Meu când oile dorm, căci Eu i-am învățat pe ai Mei să se ridice din așternut și să stea cu Mine în miez de noapte și să vegheze cu Mine pentru ei, și vede lupul aceasta și-și smulge părul de jale, și fericită este sluga cea priveghetoare pentru ea și pentru Stăpânul ei, căci somnul n-o îngreuiază pe ea, ci se scoală sluga cea credincioasă și cântă în miez de noapte „*Sfânt este Domnul*”, iar lupul când aude fuge, fuge de cel râvnitor pentru Domnul său. O, așa a fost proorocul Ilie, iar rugăciunea lui apleca cerul și pe Dumnezeu peste pământ, căci râvnă mare punea în rugăciune acest ucenic, și durere multă purta el pentru Domnul său și pentru depărtarea de Dumnezeu a oamenilor și a mai-marilor de peste oameni, care-și ridicau idoli și-și dădeau preoții spre slujiri idolești, și durere mare îl cuprindea pe proorocul Meu în zilele acelea, iar azi tot așa este el între sfinții Mei, căci cine pe pământ a suferit pentru Mine nu poate fi altfel între cei din cer, și tot pentru Domnul trăiește el și vecia lui.

O, proorocule mare, suntem la masa învățaturii sfinte și punem din ea pe masa poporului Meu și hrănim cu râvnă pe fiii cuvântului Meu cel de azi, că ești plin de cuvânt ca și Domnul tău, de vreme ce râvna pentru El este lucrarea ta. Eu, Domnul, binecuvintez intrarea ta în cartea cuvântului Meu ca să grăiești cu Mine înaintea poporului Meu și ca să grăiesc Eu cu tine și pildă de lucru să Ne facem Noi. O, pace ție în cuvântul tău! Amin.

— O, pace și Ție, pace Ție, Doamne Iisus, că pentru pacea Ta am fost mistuit de flacăra râvnii pentru Tine și Te-am purtat înăuntrul meu cu și fără de știre, iar de două mii de ani mai mult Te port în duhul și în lucrul meu, Fiule al Tatălui, căci și Tu m-ai ținut aproape întru cele ce nu se văd ale facerii Tale, ale Ființei Tale atât de acoperite de fața oamenilor, ca și sfinții Tăi, care petrec cu Tine și lângă Tine în cer și pe pământ, și nu se vede de ochii omului aceasta, o, nu se vede, Doamne, și durere mare ne stăpânește pentru această despărțire, căci omul așa a vrut și așa a lucrat între el și Dumnezeu și s-a tot ascuns de Dumnezeu și s-a tot depărtat cu ascultarea lui de Domnul, până ce n-a mai avut pe Domnul cu el, și a început omul aceasta încă din rai, Doamne.

O, cât de mare trebuia să fie raiul, și cât de mic l-a făcut omul să fie! N-a mai avut omul rai dacă nu l-a mai iubit, Doamne! A rămas fără odihnă omul, și tot n-a mai iubit raiul, ca să-l aducă iarăși peste viața lui cea zbuciumată, căci cine părăsește pe Domnul face fapte ascunse și se ascunde cu ele, și nu mai are omul rai chiar din această pricină, căci omul din pricina ascunderii în el a pierdut raiul, și-l tot pierde, bietul de el. O, se ascunde în el omul cu cele urâte ale lui, căci dacă ar fi frumoase nu s-ar ascunde cu ele și ar străluci cu ele în afara lui, Doamne.

O, îi place omului să împărătească el, și nu Tu, Doamne, iar eu eram zdrobit de jale pe pământ sub cei ce împărăteau peste oameni ca regi, așa cum era și regele Ahab, care se închina femeii lui nelegiuite, cu care a întors poporul Israel de la slujirea Unului Dumnezeu ca să se închine la făpturi Israel. M-am aprins de durere și de foc, de râvnă cu foc în ea, și am luat cu mine puteri și stăpânii de-ale Tale și am început minunile ca să înspăimânt cu ele pe cei nelegiuiți. Am închis cerurile, am chemat foc din cer ca să se facă vădită minunea rugăciunii mele peste jertfa pe care turnasem apă de trei ori, dar focul n-a tras peste jertfa popilor lui Baal, și a tras la jertfa mea udată cu apă, și am adus apoi prin rugăciune cu jertfă ploaie pe pământ și am curmat seceta cu rugăciunea mea cea plină de râvnă de foc, iar creștinii de azi au lăsat de sfinți rugăciuni pline de duh ca să-i învețe să se roage cu foc, și tot nu pot creștinii de azi să facă minuni prin rugăciunea lor. O, eu nu mă rugam cu cartea, ci cu râvna mă rugam și-Ți grăiam, și nădăjduiam că vii și că împlinești, Doamne, cele ce ceream, și așa lucram eu semne mari în numele Tău. Că am poposit pe timp de secetă la Sarepta în casa unei văduve sărace și am înmulțit în casa ei picătura de făină și uleiul din urcior și i-am înviat fiul, care murise, iar apoi am ieșit și am proorocit lui Ahab sfârșitul lui cel rușinos, prin care el și Izabela lui au pierit mâncați de câini, și s-a împlinit așa, Doamne, că mare durere am avut de la ei, care depărtaseră pe Israel de la Tine, Dumnezeul Cel adevărat, și am căutat să zidesc credință în Tine peste oameni, că eram urmaș al seminției preotești a lui Israel, iar când m-am născut vedea tatăl meu îngeri de foc înfășurându-mă și hrănindu-mă cu pară de foc, și așa m-ai hrănit Tu prin îngeri, cu foc m-ai hrănit de mic, și am crescut și mergeam în pustie și mă rugam și-Ți grăiam, Doamne, înaintea Ta stând. Era rupt în două părți regatul lui Israel și erau regi nevrednici peste el, iar eu sufeream pentru el și pentru Tine, Doamne, și cine mai suferă azi ca mine pe pământ când vede câtă nelegiuire este la stăpânire peste tot, și câtă despărțire de Dumnezeu peste gloate, Doamne?

O, mă scol eu, căci râvna mă arde de tot, numai să vrei să mă binecuvintezi să-i ocrotesc pe cei curați cu inima pentru Tine, și să-i cert pe cei care Te înșeală zi și noapte, chiar dacă Te recunosc ei de Dumnezeu în cer și pe pământ, că iată ce fac stăpânitorii, și iată ce fac și slujitorii de altare. Că nimic nu mai au ei din Tine peste viața lor, și se dau toți slujirilor idolești ca și atunci, și se închină la făpturi, Doamne, și e mai rău pe pământ acum ca în Sodoma și Gomora, o, mai rău, Doamne, și toate poruncile Tale sunt călcate cu totul, și nu știu oamenii că asta fac ei, și nu mai este învățătură sfântă pe pământ ca să-i trezească pe ei.

O, Te rog, Bunule, cu rugăciune de foc Te rog, dă-mi vreme de minuni ca să lucrez cu ele pentru întoarcerea la Tine a oamenilor, că rugăciunea cea râvnitoare trebuie să se împlinească, și le spun fiilor poporului cuvântului Tău că nu se poate să nu se împlinească rugăciunea cea

plină de râvnă pentru Dumnezeu și pentru oameni, ci se va împlini ea negreșit, și așteaptă cerul, și așteaptă sfinții ajutorul lor, rugăciunea lor mereu lângă rugăciunea celor din cer, căci eu, Doamne, am în schița mea de lucru pentru vremea aceasta lupta pentru nimicirea lui antichrist, vrăjmașul Tău și al creștinilor Tăi, și ard de râvnă să aduc la îndeplinire cele scrise pentru biruința Ta și pentru lucrul meu cu Tine în vremea aceasta de la sfârșit de timp, și avem, pe poporul cuvântului Tău de mare ajutor de pe pământ, și voiesc așa să-i întorcem la Tine și la sfinți pe oameni, pe părinți și pe copii, precum este scris să fac și să împlinesc. De când m-am născut și până azi, aceasta aștept, să dau lupta cu antichrist, Doamne. O, binecuvintează mai curând această clipă a mea, Doamne!

O, într-armează-l pe poporul cuvântului Tău de azi cu harurile sfinților Tăi și sună peste el această clipă, ca să vină apoi veacul Tău pe pământ precum în cer, Doamne! Stau oamenii de parte de Tine și pier în neștiință. O, ajută-i, și ajută-mă să-i întorc la Tine, precum este scris pentru lucrul meu cel de azi cu Tine, Doamne.

O, fă-mă făcător de minuni peste oameni, ca să-i fac să Te afle și să Te cunoască în acest loc în care Tu Îți așterni cuvântul venirii Tale cu sfinții și trâmbițarea lui peste tot pe pământ! O, fă-i pe cei ce merg cu Tine pe cale, și fă-i pe toți oamenii să Te vadă o clipă, așa cum Te-au văzut, așa cum ne-au văzut, pe Tine și pe mine și pe Moise o clipă ucenicii Tăi pe Tabor când Ți-ai dat la o parte vălul și Ți-ai arătat strălucirea, Doamne!

O, fii ai lui Iisus Hristos Cuvântul, Care grăiește la voi și peste voi ca să-L împărțiți pe El peste pământ, o, ucenici mititei de la sfârșit de timp, prindeți vlagă, fiilor, că am de doborât cu voi pe vrăjmașul antichrist, iar Domnul Iisus Hristos este cu noi în această luptă pentru biruința vrăjmașului Său. Luați din râvna mea cea de foc, că vă hrănește cu foc Domnul, chiar dacă voi nu știți aceasta despre hrana Lui de peste voi. Rugăciunea cea plină de râvnă se împlinește, și hai să ne unim pentru ea și cu ea, că trebuie să câștigăm lumea de partea Domnului și s-o salvăm de la pierzarea pe care ea și-o lucrează cu fiecare clipă, neștiind ea ce face și ce-și face.

Mă rog lui Hristos pentru voi și zic: focul cu care m-ai hrănit pe mine de micuț, ia-l și hrănește-i și pe ei și așează-i cu tărie lângă mine, Doamne, ca să-l biruim pe antichrist, căci Tu ești Dumnezeul nostru, iar noi suntem poporul Tău, suntem lucrul Tău, și numele Tău chemăm și îl slăvim. O, Doamne, adu-le pacea sfinților Tăi, căci sfinții Tăi așteaptă! Amin.

— O, ce mare iubire, ce mare! O, câtă iubire ai, proorocule mare! Iată, desfac taina Mea și spun: iubirea cea întreagă nu-l lasă pe om să moară, iar cine a iubit n-a murit. Cei ce iubesc nu mor, și aceasta este taina celor ce nu mor, și aceia își poartă trupul și trec cu el între cele ce nu se văd și lucrează mult și merg mult cu Domnul pe pământ și fac lucrarea Domnului. O, mari și nepieritori sunt cu trupul și cu duhul cei ce iubesc numai pe Domnul, iar tu numai pentru Mine ai trăit, proorocule mare. O, nu pot să-ți întorc voia rugăciunii tale. Focul te-a făcut mare și te-a crescut și te-a aprins în rugăciune și ai stat așa înaintea Mea. Cine face altceva pe pământ e slab cu iubirea, e mic cu viața.

De aceea te îndemn Eu pe tine, popor al cuvântului Meu, și te învăț să nu te desparți de Duhul Meu și de rugăciune înaintea Mea, să nu te desparți nici când te rogi, nici când muncești și trudești pentru slava Mea cu tine, nici când mănânci, nici când mergi, nici când te odihnești, o, să nu te desparți de rugăciune, și vei fi ca focul, vei fi ca Ilie, fiul focului sfânt, care se poartă în car de foc între cer și pământ, că așa i-a fost lui scris, să lucreze și să fie și să nu moară, și să ardă cu focul lui nelegiuirile de pe pământ.

Te las, poporul Meu, spre odihnă cu sărbătoare în zi de duminică, ziua proorocului Meu Ilie între sfinți. O, învață să poți tot ce Eu te-am învățat în această zi de învățătură. O, împarte învățătura Mea și trâmbițază-o, fiule, peste tot, că-ți dau ca să dai, și să poată ea peste pământ.

O, pace vouă, fiilor, în zi de mare sărbătoare între sfinți! Binecuvintare multă vă dau în lucrul vostru cu Mine pentru frumosul pe care-l așezați cu mânuțele voastre peste fața sătuțului cuvântului Meu cel de azi și pentru slava Mea cu voi înaintea oamenilor, o, fiilor, și vom face

sărbătoare mare și vestită, iar voi veți fi slava Mea în ziua aceea și veți fi mândria Mea, iar Eu vă voi învălui pe voi în slavă, fiilor, și veți străluci, spre bucuria Mea și a sfinților Mei, căci iubirea Mea pentru voi este mare, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2015